

Eucharistijos stebuklas

FLORENCIJOJE

ITALIJA, 1230-1595 M.

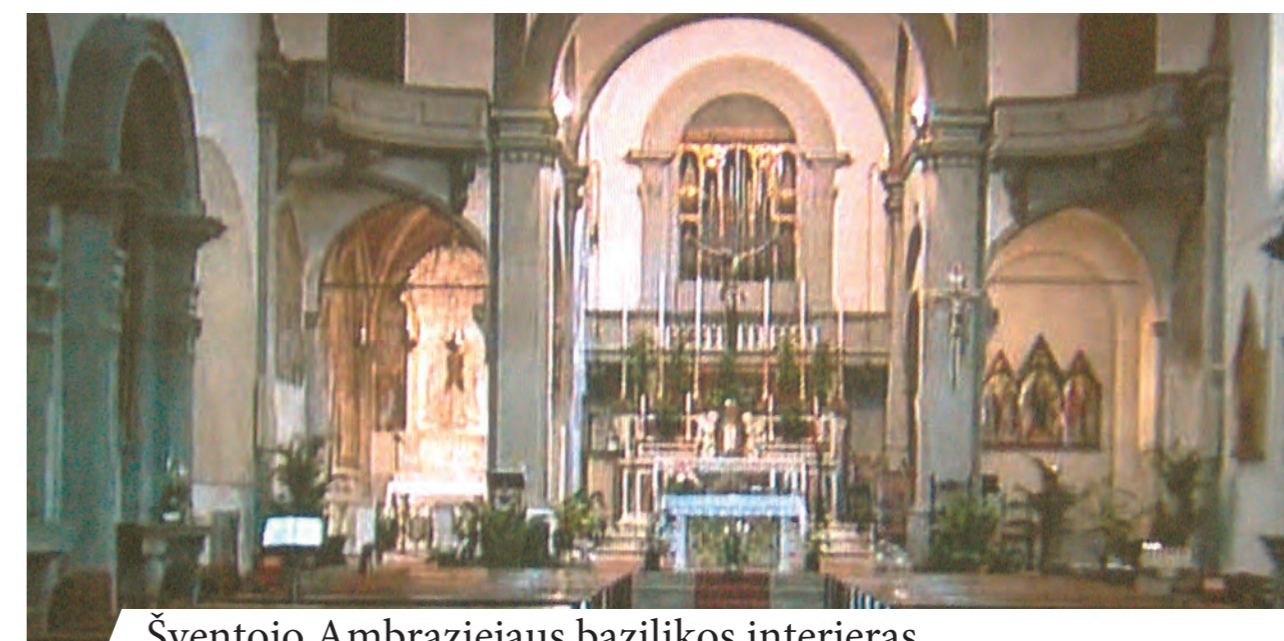

Florencijos Šventojo Ambraziejaus bažnyčioje saugomi dviejų eucharistinių stebuklų, įvykusių 1230 ir 1595 m., relikvijoriai. 1230 m. stebuklo metu išsiblaškęs kunigas po Mišių taurėje paliko kelis lašus konsekruoto vyno. Kitą dieną grįžęs švęsti Mišių į tą pačią bažnyčią, jis taurėje rado sukrešėjusius gyvojo Kraujo lašus. Kraujas tuoj pat buvo perkeltas į krištolinę taurę.

Kitas eucharistinis stebuklas įvyko 1595 m. Didįjį penktadienį, kai bažnyčios gaisro metu stebuklingai nenukentėjo keli Ostijos fragmentai.

Šventojo Ambraziejaus bazilika, Florencija

Šventojo Ambraziejaus bazilikos interjeras

Mino da Fiesolės sukurtas brangus tabernakulis, kuriame saugomi dviejų stebuklų relikvijoriai

Tabernakulio, kuriame saugomi dviejų eucharistinių stebuklų relikvijoriai, detalė

Freska bazilikoje, vaizduojanti 1230 m. įvykusį pirmąjį stebuklą. Joje pavaizduotas kunigas Uguccione, procesijoje nešantis stebuklingąjį Kraują.

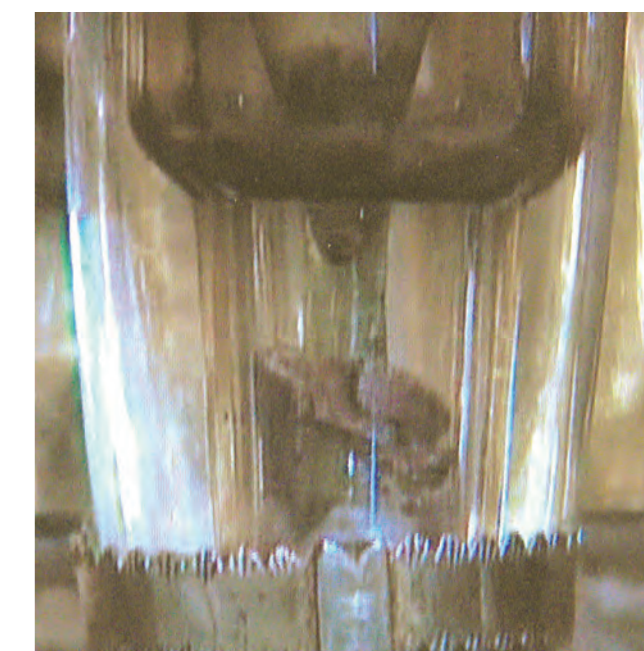

Chiesa di S. Ambrogio
In cammino
verso il Congresso Eucaristico
e
il Giubileo del 2000
29 Maggio 1997
"CORPUS DOMINI"

Miracolo Eucaristico - 1230 -

Vyno lašų, virtusių gyvu Krauju, relikvijorius

Per gaisrą išlikusios Ostijos relikvijorius

Pirmasis stebuklas įvyko 1230 m. gruodžio 30 d. Kunigas, vardu Ugučionė, baigęs švęsti Mišias, nesuprato, kad keli lašai konsekruoto vyno liko taurėje ir virto krauju. Istorikas Giovanni Villani pateikia tikslų aprašymą: "Po dienos, paėmęs taurę, jis rado gyvą sukrešėjusį kraują [...] ir tai parodė visoms vienuolyno moterims, visiems susirinkusiems vietiniams gyventojams, vyskupui ir visiems dvasininkams. Tada Brangiausiasis Kraujas buvo parodytas visiems florenciečiams, kurie su dideliu pamaldumu susirinko jį pamatyti. Jis su didele pagarba išėmė Brangiausiąjį Kraują iš taurės, įdėjo Šventąjį Slėpinį į krištolinę taurę ir vėl parodė žmonėms." Pavijos vyskupas Ardingo įsakė relikvijorių atvežti jam. Jis kelias savaites saugojo Brangiausiąjį Kraują, o paskui grąžino stebuklingąjį Kraują saugoti vienuolyno seserims

prie šventojo Ambraziejaus bažnyčios. 1399 m. popiežius Bonifacas IX suteikė tokius pat atlaidus kaip Porciunkulėje tiems tikintiesiems, kurie lankėsi šventojo Ambraziejaus bažnyčioje ir prisidėjo prie stebuklo relikvijoriaus puošybos.

1980 m. buvo švenčiamos 750-osios stebuklo metinės. Sukrešėjusio Kraujo relikvija (keli maždaug kvadratinio centimetro dydžio Kraujo lašai) saugoma relikvijoriuje, kuris įdėtas į balto marmuro tabernakulį, sukonstruotą Mimo da Fiesolės.

1595 m. Didįjį penktadienį, ant šoninės koplyčios, vadinamos Kapu, altoriaus uždegta žvakė nukrito ant žemės ir sukėlė gaisrą. Žmonės nedelsdami puolė gesinti ugnies ir jiems pavyko išgelbėti

Švenčiausiąjį Sakramentą bei taurę. Per didžiulį sąmyšį ant smilkstančio kilimo iš komuninės iškrito šešios konsekruotų Ostijų dalys. Nepaisant gaisro, jos buvo rastos nepažeistos ir susijungusios.

1628 m. Florencijos arkivyskupas Marcijonas Medičis (Marzio Medici) apžiūrėjo Ostijų fragmentus, kurie, jo manymu, buvo nepažeisti. Jis liepė juos įdėti į brangų relikvijorių.

Kiekvieną gegužę per Keturiasdešimties valandų garbinimo maldą abu relikvijoriai kartu eksponuojami relikvijoriuje, kuriame taip pat yra adoracijai viešai išstatyta konsekruota Ostija.